

Zasady udzielania i opisywania kar indywidualnych po zakończeniu meczu

Sędzia ma prawo pokazywania żółtych i czerwonych kartek po zakończeniu zawodów do momentu, gdy znajduje się jeszcze na polu gry lub w jego najbliższym otoczeniu. Definicja „najbliższego otoczenia pola gry” zawarta w Postanowieniach PZPN (Art. 1) obejmuje również teren wewnątrz jego ogrodzenia oraz tunel prowadzący do szatni. Zgodnie z tą definicją nie ma przeszkód, by również za przewinienia „na żółtą/czerwoną kartkę” sędziowie pokazywali właściwe kartki również w tych strefach, aż do momentu zejścia zawodników do szatni.

Jakkolwiek dopuszcza się sytuacje, gdy żółta/czerwona kartka nie zostanie fizycznie pokazana przez sędziego – np. za zachowanie w tunelu obserwowane wyłącznie przez jednego z asystentów, albo na płycie boiska, gdy widzi to wyłącznie sędzia techniczny. Jednak takie zachowania (np. po przyjęciu przez sędziego informacji od jednego z członków swojego zespołu) również muszą być karane i opisywane jako napomnienia i wykluczenia.

Gdy sędzia decyduje o „niepokazanej” karze indywidualnej, odpowiednia informacja winna być jak najszybciej przekazana ustnie samemu zawodnikowi i/lub kierownikowi jego drużyny, a później wpisana do załącznika (sprawozdania) jako kara indywidualna, na równi z tymi udzielonymi w czasie meczu.

Zobowiązuje się sędziów do konsekwentnego opisywania niestosownych zachowań osób funkcyjnych, mających miejsce po zakończeniu meczu (po ich wejściu na płytę boiska lub w drodze z boiska do szatni). Osoby funkcyjne muszą być świadome, że po ostatnim gwizdku nie są bezkarne tylko dlatego, że sędzia nie może ich już usunąć ze strefy technicznej. W rażących przypadkach (przy zachowaniach, za które w czasie trwania zawodów sędzia pozbawiłby daną osobę funkcyjną przywileju przebywania w strefie technicznej) opis zachowania tej osoby winien kończyć się świadcząco o tym odpowiednią adnotacją (np. „za takie zachowanie w czasie meczu p. X zostałyby usunięty ze strefy technicznej”).